اجتماعی تدوین شود: «ما از دولتی که ادعایش این بود که براساس رأی و حضور مردم آمده و می‌خواهد امور مردم را به خودشان واگذار کنند، خواستیم که لایحه‌ای را تدوین کند که با آن ما بتوانیم یک گام بسیار بلند تاریخی در ایجاد نظام مشارکت اجتماعی برداریم. همین اواخر جلساتی با نمایندگان سازمان‌های مدنی در معاونت راهبردی دولت برگزار و قول‌هایی داده شد مبنی بر اینکه با مجلس تعامل می‌شود که آن طرح ۸۴ ماده‌ای متوقف شود تا دولت لایحه بیاورد. اما این اتفاق نیفتاد و ما ناگهان با طرح ۲۲ ماده‌ای مواجه شدیم و زمانی که طرح را بررسی می‌کنید متوجه می‌شوید که کمترین سهم را به حضور نمایندگان سازمان‌های مدنی چه در بخش مدیریت و چه در بخش ارزیابی دادند.»

او تاکید می‌کند این طرح فاصله زیادی با خواست جامعه مدنی کشور دارد: «اطلاعات ما نشان می‌دهد که این طرح در سازمان بهزیستی و برخی دیگر از دستگاه‌های دولتی در حال بررسی است و آنها در بحث صدور مجوزها با محدودیت‌هایی روبه‌رو شدند. پنجره واحدی برای اجرای این طرح در وزارت کشور در نظر گرفته شده و بخش عمده‌ای از فعالیت‌ها مثلاً به سازمان امور اجتماعی وزارت کشور واگذار شده است. درحالی‌که سازمان امور اجتماعی وزارت کشور بضاعت نظارت بر همه فعالیت‌ها ندارد؛ چون جایگاه این سازمان، امکانات و نیروی انسانی‌اش جوابگوی اینکه بتواند مدیریت کلان امور اجتماعی را داشته باشد، نیست.» در طرح فعلی هیچ گشایش جدی‌ای در توسعه فعالیت‌های سازمان‌های مدنی نسبت به گذشته اتفاق نیفتاده: «معتقدم دولت باید از طریق رایزنی با سازمان‌های مردم‌نهاد ابتدا مشکلات موجود را تبیین کند و شعارهایی را که در سطح رسمی گفته شده، حالا به‌صورت عملی پیاده کنیم. اگر قرار است مردم به صحنه بیایند و در اداره کشور ایفای نقش کنند، باید درعمل افق این فعالیت‌ها را باز کنیم و درعمل سازوکارهای حمایتی و تشویقی برای بخش خصوصی و غیرانتفاعی فعالیت‌های مردم داشته باشیم. اما این روح و رویکرد در این طرح نیست.»

مرگ تشکل‌ها در اختیار قوه مجریه

از نگاه احمد قویدل، مشاور هیئت‌مدیره کانون هموفیلی ایران هم به «هم‌میهن» می‌گوید حدود سه سال پیش اولین طرح قانون سازمان‌های مردم‌نهاد در ۸۴ ماده در مرکز پژوهش‌های مجلس نوشته شد، اما قانونی بسیار ضعیف بود و به آیین‌نامه شباهت بیشتری داشت: «در این طرح مواردی مانند رتبه‌بندی تشکل‌ها مطرح و اختیار این مسئله به دولت داده شده بود و به‌این‌ترتیب رتبه‌بندی تشکل‌ها درنهایت باید از سوی وزیر کشور مورد تایید قرار می‌گرفت. در آن پیش‌نویس، نقد حاکمیت جرم‌انگاری شده بود و برای بسیاری از فعالیت‌های اجتماعی که هرفردی در جامعه انجام می‌دهد و در قانون مجازات‌های عمومی برای آنها قانون پیش‌بینی شده، بار دیگر با ادبیات آیین‌نامه‌ای جرم‌انگاری شده بود. طرح فعلی هم نشأت گرفته از همان طرح ۸۴ ماده‌ای است.» او بزرگترین مسئله طرح فعلی را که می‌تواند باعث از بین رفتن سلامت و استقلال تشکل‌های اجتماعی بشود، این می‌داند که در ذات این طرح پیش‌بینی‌شده مرگ یک تشکل مردم‌نهاد هم به دست قوه مجریه باشد: «این موضوع برای نهادهای دولتی چشم اسفندیار و کلیدی‌ترین بخش است. دولت می‌خواهد قانونی را تصویب کند که مرگ یک تشکل در اختیار قوه‌مجریه باشد.» او هم کاهش تعداد مواد در سه پیش‌نویس نوشته شده در طول این سال‌ها را نشانه‌ای از نداشتن نگاه کارشناسی به این طرح می‌داند: «در تمام این سقوط‌هایی که انجام گرفته، اختیاراتی که قوه‌مجریه برای خودش پیش‌بینی کرده و می‌تواند به سازمان‌های مردم‌نهاد صدمه بزند، در هر سه پیش‌نویس مشترک بوده است، اما مهم‌ترین بخش این پیش‌نویس‌ها، طرح رتبه‌بندی تشکل‌ها از جانب دولت بود و یکی از ناآگاهانه‌ترین اقداماتی بود که می‌توانست از جانب دولت انجام شود. در این شرایط طبیعی است که هر تشکلی به دولت نزدیک‌تر باشد رتبه بالاتری خواهد داشت. در جریان جنگ ۱۲ روزه وزیر علوم که وظیفه‌اش باید حمایت از انجمن‌های علمی باشد به یک تشکل به‌دلیل گرفتن موضع ضداسرائیلی حدود ۶۰ میلیون تومان پول داد. اصلی‌ترین وظیفه همه انجمن‌ها محکوم‌کردن تجاوز اسرائیل بود و نباید به این دلیل پولی به کسی پرداخت شود؛ این مسئله‌ای است که از دل رتبه‌بندی بیرون می‌آید؛ رانت‌سازی برای گروه‌هایی که نزدیک دولت‌اند.»

بیشتر سازمان‌های مردم‌نهاد معتقدند که ارائه این قانون به‌تنهایی مشکلاتی از حوزه مشارکت اجتماعی برطرف نمی‌کند؛ چون حوزه مشارکت اجتماعی نیاز به توسعه دارد. مشاور هیئت‌مدیره کانون هموفیلی ایران می‌گوید سازمان امور اجتماعی در قلب سیاسی‌ترین وزارتخانه کشور جا گرفته است و به‌همین‌دلیل توانایی توسعه اجتماعی و ایجاد مشارکت در کشور را ندارد. به گفته او دعوت مردم به مشارکت اجتماعی نمی‌تواند توسط سازمانی انجام شود که اساس آن سیاسی‌ترین و امنیتی‌ترین وزارتخانه است که حتی ورود به داخل آن هم تابع مقررات است: «حوزه مشارکت‌های اجتماعی باید یک حوزه باز باشد که مردم و تشکل‌ها بتوانند به راحتی در آن رفت‌وآمد کنند و ساختارهای خودشان را در دل آن سازمان بگنجانند. اما چنین سیستمی وجود ندارد. براساس همه این دلایل است که سازمان‌های مردم‌نهاد بر این باورند که این طرح باید پس گرفته شود و دولت لایحه‌ای برای توسعه مشارکت‌های اجتماعی بدهد و برای توسعه مشارکت اجتماعی باید ساختارها توسعه پیدا کنند. این درست برعکس چیزی است که در حال حاضر در ذهن بسیاری از مسئولان وجود دارد.» آنها بر این باورند که باید دستگاه‌ها کوچک شود: «اما جایی که ما می‌گوییم، باید توسعه پیدا کند نه‌تنها کوچک است که موضوع بسیار مهمی زیرنظر آن انجام می‌شود و مرگ و زندگی اجتماعی کشور به آن مرتبط است. اگر سطح مشارکت عمومی از این وضعیت فعلی هم کمتر شود، برای انتخابات‌های پیش‌رو نمی‌توان هیچ امیدی به افزایش مشارکت داشت. راه‌حل این مسئله، توسعه ظرفیت تشکل‌هایی است که بر پایه مردم ایجاد شدند.» قویدل از بی‌نتیجه‌ماندن انعکاس این موضوع به علی ربیعی، دستیار ویژه رئیس‌جمهور، و معاونت راهبردی ریاست‌جمهوری خبر می‌دهد: «این درحالی‌است که رئیس سازمان امور اجتماعی و معاونان او هم بر این باورند که دولت باید لایحه بدهد. حتی وزیر کشور پیشین و فعلی هم بر این‌باور بودند که باید لایحه بدهند اما عملاً دولت اراده‌ای برای ایستادن و انجام حرکت جدی در حوزه مشارکت اجتماعی از خود نشان نمی‌دهد.»

او در بخش دیگری از گفته‌هایش به ایرادات دیگری در این طرح اشاره می‌کند و می‌گوید این پیش‌نویس بزرگترین اشکال پیش‌نویس قبلی را در خود دارد؛ یعنی دو شورای گسترش و ارزیابی در این پیش‌نویس، پیش‌بینی شده است: «این دو عنوان می‌توانند مثبت باشند و هر ناظر بی‌طرفی تایید می‌کند که اگر نهادی با تشکل‌های مردم‌نهاد کار می‌کند گروهی را برای تاسیس و نظارت بر فعالیت آنها به‌کار می‌گیرد. بحث نظارت قانونی بر سازمان‌های مردم‌نهاد موضوعی است که از سوی همه سازمان‌های مردم‌نهاد پذیرفته شده و همه از آن استقبال می‌کنند. اما مسئله این است که در آن شورایی که می‌خواهد بر سازمان‌های مردم‌نهاد نظارت کند یک قاضی به عنوان نماینده قوه قضائیه و نمایندگان دیگر نهادهای نظارتی مانند واجا، ناجا، سپاه و نماینده بسیج حضور دارند و آن‌سوی میز تنها یک نماینده از تشکل‌ها حضور خواهد داشت و این افراد شورای ارزیابی را تشکیل می‌دهند.»

او معتقد است نویسندگان طرح با آوردن یک قاضی از قوه قضائیه ادعا می‌کنند که می‌توانند حکم انحلال رسمی و قضایی را صادر کنند: «درحالی‌که این شورا در نقش دادگاه نیست و نمی‌توان یک شخصیت حقوقی را توسط یک شورا منحل کرد. آنها به وظایف قوه قضائیه تجاوز کردند و آن را به سطح قوه مجریه کشاندند و برای تطهیر خودشان اعلام کردند یک قاضی در شورا حاضر است. یک قاضی و چندین نهاد اطلاعاتی و یک نماینده از بسیج عضو شورا هستند و همین نشان می‌دهد که رای آن شورا پیشاپیش معلوم است. نماینده تشکل‌ها هم هیچ کاری از دست‌شان برنمی‌آید.» این موضوع کلیدی‌ترین قسمت طرح قانون تشکل‌های مردم‌نهاد است که امکان مشارکت و گسترش فعالیت تشکل‌ها را نمی‌دهد: «با تصویب این قانون، هر تشکل منتقد و مطالبه‌گری امکان حیات‌اش را از دست می‌دهد. این مهم‌ترین و کلیدی‌ترین رکن در این پیش‌نویس جدید است که اگر تصویب شود نه‌تنها توسعه تشکل‌های اجتماعی را به دنبال نخواهد داشت، بلکه آن چیزی هم که الان به وجود آمده زیر محاق یک شورای ارزیابی که در قوه مجریه است، از دست می‌رود.» مشاور هیئت‌مدیره کانون هموفیلی ایران می‌گوید در این قانون گفته شده تشکل‌ها در سطح استانی و شهرستانی برای پیگیری مطالبات خودشان می‌توانند «خانه» درست کنند، اما مشخص نیست این اتفاق در سایه کدام توسعه قرار است شکل بگیرد: «خانه‌های تشکل‌های اجتماعی باید توسط تشکل‌ها ایجاد شود که شخصیت حقوقی هستند و به‌همین‌دلیل هم باید موانع قانونی موسس بودن تشکل‌های حقوقی برداشته شود. اگر این موانع برداشته می‌شد گرایش عمومی به قانون افزایش پیدا می‌کرد و می‌توان امید داشت که خانه‌ها به وجود بیایند.»

او پیشنهاد تاسیس سازمان نظام مشارکت اجتماعی را داده است: «اینکه نهادهای نظارتی در شورا باشند و رای بدهند رویه درستی نیست. همانطور که سازمان نظام پزشکی یا سازمان نظام مهندسی در کشور داریم، باید سازمان نظام مشارکت اجتماعی هم داشته باشیم اما در پاسخ به این درخواست ما، می‌گویند ایجاد این سازمان می‌تواند باعث به وجود آمدن رانت در این حوزه شود. درحالی‌که سازمان‌های نظام پزشکی و پرستاری و مهندسی سال‌هاست که مشغول به کارند و این نشان می‌دهد که این ساختار پاسخگوست. ما باید سازمان نظام مشارکت اجتماعی را در کشور شکل بدهیم و تشکل‌ها عضو آن باشند، مجوزهایشان توسط این سازمان صادر شود و دولت هم روی فعالیت آنها نظارت داشته باشد.» قویدل بر این‌باور است که دولت می‌تواند هر اقدام نظارتی که صلاح می‌داند را انجام دهد اما باید اجازه دهد که این ساختار به‌شکل تخصصی فعالیت کند: «سازمان امور اجتماعی با هدف کاهش آسیب‌های اجتماعی تشکیل شد اما آسیب‌های اجتماعی در این سال‌ها روزبه‌روز افزایش پیدا کردند و همین موضوع نشان می‌دهد که سازمان امور اجتماعی نیاز به بازنگری دارد. تعداد تشکل‌های ما به‌قدری ضعیف و خفیف است که نمی‌توانند نقش آگاهی‌بخشی را برای مردم ایفا کنند. مردم تنها آسیب‌پذیرند، آنها در تشکل‌ها ایمن می‌شوند. در بحران‌های امنیتی پیش‌آمده در کشور تشکل‌های مردم‌نهاد نقشی نداشتند. چون افرادی که تفکر و تعقل می‌کنند در موج‌های امنیتی مداخله نمی‌کنند. کار آنها نقد و مطالبه‌گری است، آنها کارزار راه می‌اندازند و از مسئولان مطالبه‌گری می‌کنند. این موارد است که در جامعه امیدآفرینی می‌کند.»

به اعتقاد او دولت نمی‌خواهد به سازمان‌های مردم‌نهاد «آری» بگوید و برای آنها حاشیه امن به وجود آورد: «تا زمانی که اعتماد نکنند، هر قانونی هم بنویسند همین شرایط را خواهد داشت. دولت ما در احزاب هم این «آری» را نگفته است. اقدامات پوپولیستی و بدون سازمان همیشه بیشتر مورد تایید دولت‌ها بوده است. آنها مایل نیستند مردم در ساختارهای منظم درخواست‌هایشان را مطرح کنند و احساس خطر می‌کنند.» سازمان‌های مردم‌نهاد می‌خواهند نقش مشورتی آنها پذیرفته شود، ولی نه به‌شکل تزئینی: «اینکه دولت‌ها هر کاری می‌خواهند انجام می‌دهند و تنها با ما جلسه می‌گذارند و اقدامات‌شان را به ما می‌گویند، نام‌اش مشورت نیست.» این فعال مدنی می‌گوید نگرانی سازمان‌های مدنی درحال‌حاضر تصویب پیش‌نویس این طرح با اصل ۸۵ و بدون طرح در صحن علنی مجلس است: «رئیس فراکسیون اجتماعی مجلس در زمان تهیه پیش‌نویس اولیه توسط مرکز پژوهش‌های مجلس تلاش کرد که آن را با استفاده از اصل ۸۵ به تصویب برساند. یک جمله خطرناک که ظاهر زیبایی دارد این است که قانون بد بهتر از بی‌قانونی است. ما در کشورمان قانون، آیین‌نامه، دستورالعمل و شوراهایی داریم که کارکرد قانون دارند. درحال‌حاضر سازمان‌های مردم‌نهاد با یک مصوبه هیئت‌وزیران مصوب سال ۱۳۹۵ اداره می‌شوند و شاکله این مصوبه هیئت‌وزیران پیش‌نویسی بود که سازمان‌های مردم‌نهاد با مشارکت وزارت کشور و مسئولان دیگر در یک هفته جلسه در وزارت کشور در زمان ریاست‌جمهوری حسن روحانی آن را تهیه کردند. این پیش‌نویس به دولت سپرده شد که در قالب لایحه به مجلس بدهند اما ناگهان این پیش‌نویس به‌شکل آیین‌نامه ابلاغ شد و همه این موارد نشان می‌دهد که تاکنون چندین اقدام ناکام سازمان‌های مردم‌نهاد برای تصویب قانون داشتند.»

احمد قویدل
مشاور هیئت‌مدیره کانون هموفیلی ایران:

در ذات این طرح پیش‌بینی‌شده مرگ یک تشکل مردم‌نهاد هم به دست قوه مجریه باشد. این موضوع برای نهادهای دولتی چشم اسفندیار و کلیدی‌ترین بخش است. دولت می‌خواهد قانونی را تصویب کند که مرگ یک تشکل در اختیار قوه‌مجریه باشد

از تشکل‌ها کمک بگیرید

اصغر آهنی‌ها، دبیر انجمن کاشی و سرامیک تزئینی درباره نوع فعالیت سازمان‌های مردم‌نهاد به «هم‌میهن» می‌گوید: «آنها به‌دنبال حل مشکلات فعالان بخش‌های متناظر هستند و به نظر من باید در یک بخش متمرکز شوند که بتوانند به مسائل رسیدگی کنند.» او معتقد است سازمان‌های مدنی باید بر چارچوب قوانین استوار باشند: «ما با مواردی روبه‌رو بودیم که یک تشکل بدون انتخابات مجدد به فعالیت خودش ادامه داده و در قانون خودشان نوشته بودند تا زمانی که افراد بعدی انتخاب نشوند آنها در سمت‌هایشان باقی خواهند ماند. اما این رویه درستی نیست و باید زمان مشخصی برای انتخابات وجود داشته باشد و اگر در زمان مشخص انتخابات برگزار نشود تشکل باید منحل شود و اجازه فعالیت نداشته باشد.» آهنی‌ها می‌گوید چارچوب‌ها و قوانین باید به شکلی پایه‌گذاری شوند که روی اصول باشد و از وراثتی‌شدن جلوگیری کند: «براساس حضور مردم یا فعالان آن رشته خاص همه باید بتوانند در تشکل‌ها ورود و تصمیم‌گیری کنند.»

او در پاسخ به سوالی درباره شکل‌گیری شورای ارزیابی ملی در طرح تشکل‌های مردم‌نهاد می‌گوید این می‌تواند وجود داشته باشد و مشکلی هم ایجاد نکند به‌شرط اینکه چارچوب‌ها و معیارهای پذیرش و رد و انحلال دقیق تعریف شوند و سلایق به‌جای قانون کار نکنند: «ما وقتی به برخی موارد به‌شکل کلی می‌پردازیم، در فرآیند کارها سلایق ورود پیدا می‌کنند و آنها بر اصول حاکم می‌شوند. بودن تشکل‌های دولتی در شورا مسئله‌ای ایجاد نمی‌کند اگر برای تصمیم‌گیری معیار وجود داشته باشد و با معیارها تصمیم‌گیری شود، نه با نظرات فردی.» او امیدوار است که در اصلاحیه مواردی که مورد اختلاف است اصلاح شود: «اگر براساس معیار موردی قبول یا رد شود قابلیت اعتراض و رد آن وجود دارد. زمانی که افراد رد می‌شوند برای رسیدگی به این موضوع باید مرجع مستقلی وجود داشته باشد. اگر این موارد وجود نداشته باشد و اصلاحیه جامع نباشد باز هم دچار تصمیم‌گیری‌های غلط خواهیم شد.»

خبرسازان

کاهش سن ابتلا به دیابت

معاون بهداشت وزارت بهداشت اعلام کرد که سن ابتلا به دیابت نوع دو، به حدود ۲۰ سال و حتی پایین‌تر از آن رسیده است که این مسئله زنگ خطری جدی برای آینده سلامت جامعه به شمار می‌رود. به گزارش ایلنا، علیرضا رئیسی با تاکید بر کاهش سن ابتلا به دیابت نوع دو، از چهاربرابر شدن روند ابتلا به دیابت در ۳۵ سال گذشته ابراز نگرانی و اظهار کرد: «دیابت به‌عنوان یکی از مهم‌ترین معضلات سلامت جهانی، تنها با پیشگیری، ارتقای سواد سلامت، تغییر سبک زندگی و مراقبت مداوم قابل کنترل است. سازمان جهانی بهداشت برای بسیاری از بیماری‌های مزمن، اهداف مشخصی جهت کاهش بروز و شیوع تعیین کرده، اما درباره دیابت تنها توصیه کرده است که کشورها بتوانند آن را کنترل کنند، نه کاهش دهند؛ زیرا کاهش بروز این بیماری در شرایط کنونی تقریباً ممکن نیست.» او اضافه کرد: «روند ابتلا به دیابت طی ۳۵ سال گذشته حدود چهاربرابر افزایش یافته است و با وجود پیشرفت‌های چشمگیر در علم و فناوری، داروهای جدید و آگاهی بیشتر نسبت به عوامل بروز بیماری، همچنان شاهد رشد قابل توجه مبتلایان هستیم.»

شناسایی عوامل بوی نامطبوع اتوبان قم ـ تهران

رئیس سازمان حفاظت محیط‌زیست از شناسایی عوامل بوی نامطبوع در مسیر اتوبان قم-تهران خبر داد. به گزارش ایرنا، شینا انصاری در هفتمین جلسه کارگروه ملی مدیریت پسماند اظهار کرد: «از سال ۱۳۹۳ درخصوص بوی نامطبوع در مسیر فرودگاه بین‌المللی امام خمینی(ره) و آزادراه تهران-قم به‌صورت مستمر گزارشاتی اعلام شده است. در دولت دوازدهم نیز دستور موکدی برای بررسی این موضوع صادر شد.» انصاری درخصوص شناسایی علل و عوامل این بوی نامطبوع توضیح داد و گفت: «کانون‌های متعددی درخصوص انتشار این بوی نامطبوع شناسایی شد که سه کانون عمده شامل مجتمع دامداری، فاضلاب و مرکز دفن آرادکوه است.»

آگهی مزایده عمومی فروش قطعات خودرو به شماره ۲۱۳۳/۱۴۰۴/۲۴

نوبت دوم

بانک سپه در نظر دارد مزایده قطعات خودرو مازاد خود را به صورت یکجا به شرح جدول ذیل را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی الکترونیکی www.setadiran.ir و با شماره ۱۰۰۴۰۰۱۰۳۶۰۰۰۰۱۲ صورت الکترونیکی برگزار نماید.

تاریخ انتشار فراخوان مزایده در سامانه: ساعت ۰۸:۰۰ صبح روز سه‌شنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۰.

آخرین مهلت دریافت اسناد مزایده از طریق سامانه: ساعت ۱۸:۰۰ روز دوشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۶.

تاریخ بازدید: از ساعت ۰۸:۰۰ صبح روز سه شنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۰ لغایت ساعت ۱۵:۰۰ روز دوشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۰ (بازدید همه روزه به جز پنجشنبه‌ها و ایام تعطیل مقدور می‌باشد).

آخرین مهلت ارسال پیشنهاد: ساعت ۱۶:۰۰ روز دوشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۰.

تاریخ بازگشایی پاکت‌ها: ساعت ۰۸:۰۰ صبح روز سه شنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۱.

- **ودیعه برنده دوم مزایده بعد از تحویل کالای موضوع مزایده به برنده اول، عودت می‌گردد.**
- **به صورت نقد به فروش می‌رسد.**

توضیحات و شرایط:

- مزایده‌گران به‌منظور بازدید از قطعات موضوع مزایده و جهت کسب اطلاع از جزئیات بیشتر می‌توانند پس از خرید اسناد و درنظر قراردادن شرایط مزایده، با شماره تلفن ۶۴۷۶۳۳۷ - ۰۹۱۹ (آقای صدری نژاد) تماس و هماهنگی لازم را به‌عمل آورند.
- شرکت در مزایده صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت «ستاد» می‌باشد و کلیه مراحل فرآیند مزایده شامل خرید و دریافت اسناد مزایده (درصورت وجود هزینه مربوطه)، پرداخت تضمین شرکت در مزایده (ودیعه)، ارسال پیشنهاد قیمت، پرداخت وجه مزایده (درصورت برنده بودن) و اطلاع از وضعیت برنده بودن مزایده گران محترم از این طریق امکان پذیر می‌باشد.
- علاقمندان به شرکت در مزایده می‌بایست جهت ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (توکن) با سامانه تدارکات الکترونیک (ستاد) به‌شماره تلفن ۱۴۵۶-۰۲۱ تماس و یا به آدرس اینترنتی www. setadiran.ir مراجعه نمایند.

عنوان کالا	تعداد	جمع قیمت پایه (ریال)
درعقب وانت کاپرا۲	۱۰۰ عدد	۱۷/۹۴۰/۰۰۰/۰۰۰
ROLL BAR وانت KMC	۳۰ عدد	
درعقب وانت KMC T8	۳۰ عدد	

م الف: ۳۰۱۸ شناسه آگهی: ۲۰۴۴۵۹۳

اداره کل املاک بانک سپه